

Franstalige studenten geneeskunde in actie

De Franstalige studenten geneeskunde voeren actie tegen het beperkte aantal RIZIV-nummers waardoor veel afgestudeerde studenten zich niet als huisdokter kunnen vestigen. Op 8 oktober waren er al meer dan 5.000 betogers in Brussel en de studenten geneeskunde en tandheelkunde zijn daarna met hun strijd verder gegaan. Vorige week maandag voerden de studenten van het zevende jaar aan de UCL een stakingsactie, donderdag volgden de collega's van de Ulg en de ULB. Op hetzelfde ogenblik gingen alle studenten geneeskunde en tandheelkunde aan de UCL in staking.

Artikel door Nicolas P (Brussel)

De acties van de studenten van het zevende jaar aan de UCL (of MED24) vormden de vonk die aanleiding gaf tot een algemene beweging aan de faculteit, maar ook onder studenten aan andere universiteiten (Ulg in Luik en ULB in Brussel). Donderdag kende de mobilisatie een hoogtepunt met meer dan duizend studenten die aan de verschillende stakingsacties deelnamen.

De stakingsbeweging wordt door de studenten gebruikt om de bevolking te sensibiliseren, onder meer door groepen studenten naar een tiental ziekenhuizen en publieke plaatsen in de hoofdstad te sturen. De beweging is zich bewust van de noodzaak aan democratie in het protest, de staking werd niet alleen op algemene vergaderingen gestemd maar er waren ook stemmingen in alle auditoria waar studenten les volgden. Telkens was er een grote meerderheid voor actie.

De overgrote meerderheid van de bevolking is niet op de hoogte van de situatie, maar er is toch een brede steun. Het wordt immers niet begrepen dat studenten die een RIZIV-nummer willen dat niet krijgen of waarom er onvoldoende middelen voor gezondheidszorg zijn op een ogenblik dat er zoveel tekorten zijn.

Iedere beweging kent tegenstanders...

Naar goede gewoonte heeft de meest conservatieve doktersvereniging, Absym, zich tegen de beweging

uitgesproken. Deze vereniging wil dat de quota's strikt worden toegepast. Absym geniet een oververtegenwoordiging in de media als het over de standpunten van de dokters gaat. Maar weinig dokters die er lid van worden kennen de standpunten van Absym of de gevolgen ervan. Als er naar de deelname aan de stemming en alle stemmen wordt gekeken, blijkt dat Absym op de steun van amper 20,71% van de dokters kan rekenen.

Ingangsexamen: verkeerde oplossing

Het probleem van studenten die na hun studies geen RIZIV-nummer krijgen, treft vooral Franstalige studenten maar niet enkel hen. Langs Nederlandstalige kant zullen er tegen 2018 ook 512 teveel afgestudeerden zijn, langs Franstalige kant gaat het om iets meer dan 1.000. Hetingangsexamen dat langs Nederlandstalige kant al langer bestaat, biedt dus geen garantie om elke student toegang tot het beroep te geven en nog minder als oplossing voor de tekorten in de gezondheidszorg. Zo telde Vlaanderen in 2011 maar liefst 111 gemeenten zonder algemene geneesheer. In Wallonië ging het om een gelijkaardig aantal en in Brussel om 10 van de 19 gemeenten

Sinds verschillende maanden proberen sommige politieke organisaties, zoals de liberale studenten die wel wat leden tellen in de faculteiten geneeskunde, de woede van de studenten aan te wenden om te pleiten voor een ingangsexamen. Ook de media springen massaal op die kar om het voor te stellen als een 'minder kwaad' en een 'uitgestoken hand naar het noorden van het land'.

Het klopt dat heel wat politieke verantwoordelijken en Vlaamse geneeskundestudenten dat ingangsexamen verdedigen. Maar het is evident dat een overgrote meerderheid van de bevolking het absurd vindt dat de toegang tot geneeskundestudies wordt beperkt op een ogenblik dat er een tekort aan dokters is en dat dit tekort enkel erger wordt. Zowat 30% van de specialisten zijn ouder dan 60 jaar en een op de twee algemene geneesheren is ouder dan 55 jaar. Deze realiteit overstijgt de taalgrens.

Het principiële verzet van de meeste Franstalige studentenorganisaties tegen een ingangsexamen wordt gedeeld door de Actief Linkse Studenten. Het secundair onderwijs is een van de meest ongelijke in Europa. Die kloof zal enkel bevestigd en bestendigd worden in een eindproef voor alle scholieren. Er is ook het idee van een algemeen basisjaar om iedereen op hetzelfde niveau te brengen. Maar ook hier blijft hetzelfde probleem bestaan: waarom in tijden van tekorten studenten die hun studies kunnen afmaken de toegang tot de universiteit ontzeggen? En waarom een basisjaar invoeren in plaats van te investeren in degelijk onderwijs, zowel secundair als hoger onderwijs, zodat alle jongeren een degelijke opleiding genieten?

De kwestie van een ingangsexamen en de schandalige en vaak leugenachtige aanvallen op de organisaties die er zich tegen verzetten, heeft als doel om de beweging die zich op de campussen ontwikkelt te gebruiken om liberale maatregelen door te voeren.

Welke perspectieven?

De beweging die enkele weken geleden ontstond, is nog maar begonnen. Ondanks zware lesroosters, verplichte stages en moeilijke studies, zijn de studenten vastberaden.

Ze staan wat geïsoleerd onder de bevolking, maar proberen de publieke opinie van hun standpunten te overtuigen. Dat is ongetwijfeld de weg die we moeten volgen. Een student die in de buurt van het Centraal Station pamfletten verdeelde, kreeg de steun van een spoorman: "Als jullie onze strijd steunen, dan steunen wij die van jullie." De studenten moeten ook de steun zoeken bij alle patiënten, alle werkenden en alle burgers die degelijke en toegankelijke gezondheidszorg willen.

De Actief Linkse Studenten verzetten zich net als de studentenfederatie FEF en het netwerk van publieke en private niet-confessionele ziekenhuizen Santhea tegen iedere contingentering en eisen de afschaffing van de numerus clausus op het einde van de studies. Er is nood aan een onmiddellijke publieke herfinanciering van de gezondheidszorg in ons land. Dat is de enige manier om een antwoord te bieden op de problemen van de studenten geneeskunde en de tekorten voor de volledige bevolking.

